

FINNISH A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
FINNOIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
FINÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 22 May 2006 (morning)
Lundi 22 mai 2006 (matin)
Lunes 22 de mayo de 2006 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Kirjoita kommentti jommastakummasta tekstistä.

1. (a)

Meitä poikia oli koko porukka salaa kerrostalon vintillä. Ei sinne olisi saanut mennä, mutta me mentiin vaan.

Ullakon kellanruskeassa hämärässä ilma oli lämmintä ja seisovaa, kesän helle oli kuumentanut peltikattoa yhtäjaksoisesti jo kuukauden. Siellä tuoksui sahanpuru ja pöly, pyykkiä roikkui pitkillä naruilla. Kanaverkkohäkkien sisältä häämötti ihmisten varastoimia tavaroita, pahvilaatikoita, päällekkäin kasattuja tuoleja ja kirjahyllyn levyjä. Varjoissa roikkui pukupusseihin pakattuja talvitakkeja.

Se oli Jarmon talon vintti. Jarmo oli aika mami, sillä oli rillit ja mielettömästi finnejä mutta se halusi hirveästi olla mukana, ja sitä paitsi se sai varastettua kotoa rahaa ja tupakoita.

10 Iso-Hara taas oli tosi vahva. Ja lihava. Kerran joku poika oli sanonut sitä välitunnilla Läski-Haraksi, ja Hara oli istunut sen rinnan päälle. Se poika oli pyörtynyt ja ollut vähällä kuolla. Iso-Hara oli meinattu erottaa koulusta sen takia.

Ja Petsku oli siellä, Petskulla oli nahkatakki, rasvaletti ja ohuita viiksikarvoja ylähuulessa. Ja Mylläri. Tietysti Mylläri.

15 Mylläri oli porukan pomo vaikka oli pieni. Se oli ihan hullu. Kaikista kovin tappelemaan, vaikka mistä syystä. Se laittoi *myllyn pystyyn*, ja veti turpaan ketä vaan. Sille ei pärjännyt kukaan, ei edes Hara. Myllärillä oli naama aina mustelmilla, kun sen fajia hakkasi sitä humalapäissään, muttei se paljon kyllä kotona viihtynytkään.

20 Eikä koulussa. Mylläri oli tuonut puukon tunnille ja uhkaillut, että pistää sillä opettajaa. Siitä oli noussut kauhea meteli. Syksyllä se siirrettäisiin johonkin tarkkailuryhmään, erityisluokkaan tai sellaiseen.

- Paitsi vitut mä mihinkään homojen paikkaan menen, se sanoi.

25 Jannekin oli siellä. Se oli ihan kakara mutta teki aina mitä Mylläri käski. Ja sitten olin minä, uusi kaveriporukan hännillä. Äiti ja isä olivat vastikään eronneet, ja olin muuttanut äidin kanssa toiselta puolelta kaupunkia. Minulla ei ollut tupakkaa eikä rahaa. En ollut iso enkä hyvä tappelemaan.

En oikein tiennyt mitä olin. Kukaan ei tiennyt. Sain olla kuitenkin mukana, ainakin toistaiseksi.

30 Mylläri rykäisi kurkkuaan ja puhalsi räkämällin pyykkinarulla roikkuvalle valkoiselle lakanalle. Kaikki nauroivat. Petskukin räkäisi, ja sitten Iso-Hara. Janne sai sylkäistessään puolet kuolasta leualleen. Mylläri sytytti röökkin ja poltti sen kärjellä lakanaan reiän, ja Iso-Hara alkoi riuhtoa kanaverkkohäkkien ovia.

Ainakin kuuden metrin korkeudessa hirsien lomassa oli kattoluukku. Se johti peltikaton päälle, viisi kerrosta kadun yläpuolelle.

35 -Mitä sä teet hullu, sanoi Mylläri, kun aloin kiivetä hirsistä ylös.

-Tule alas sieltä Vesa, Janne sanoi kimakalla pojanäänellä.

Kaikki katsoivat kuinka kiipesin katonrajaan asti. Astelin haparoiden korkealla pitkin vaakahirttä, askel enää ja olisin luukun kohdalla. Jarmo viittilöi minulle, näin syrjäsilmillä liikkeen. Älä mene, se tarkoitti. Minä kurkotin ja yletyin luukulle.

40 Läväytin luukun auki aurinkoon, ja valo ja lokkien huudot räjähtivät sisään. Pojat alhaalla siristelivät silmiään. Tupakansavu ja ilmassa leijuva pöly hehkuivat kuumaa valkoista valoa, joka ympäröi minut kuin huppu.

Kun poikien silmät vihdoin sietivät katsoa, he näkivät minut roikkumassa sormieni varassa kattoluukun reunasta. Jalat heiluivat kuuden metrin korkeudessa tyhjyyden päällä, ympärilläni
45 loisti kirkkaus ja hehkuva tomusade.

Kun tulin alas, Mylläri katsoi minua ääneti ja tarjosi tupakan.

Alkuosa, nimeltään Esinäytös, Reidar Palmgrenin romaaniin *Lentämisen alkeet* (2004)

1. (b)

VALITUSLAULU ALEKSANDRIAN* TÄHDEN

- Sinä matkustat liikaa, näet paljon samaa,
savusumua, uhrisavua, hökkeleitä,
kuulet miten lauletaan, vanhat transistorit
rämisivät alituisen, näet tulivuoria
- 5 jotka uhkaavat pohjaveden rauhaa
ja varakkaan asumuksen vankkaa perusta
ja muuta mikä kelpaa vain albumiin.
- Minä en matkustanut mihinkään,
en nähnyt muuta kuin pölyä ikkunassa, näin tarpeeksi:
- 10 lapset puistossa, piirroksot hiekassa, hiilloksen savun pihalla.
Sitten punertava planeetta raapaisi naarmun lasiin,
tähtikuviot juutuivat kuuraan,
pakkanen kiristyi ja viimeinen harakka pyrähti
kentän yli.
- 15 Ja ajattelin matkaasi aavikon yli, matkaasi
ylätasangolle, Karthagoon ja Vampyriaan.
Kerrotaan että pidät baaria jossain,
Madridissa tai Laosissa ja että
iltaisin ahnaat miehet tai muut pedot väijyvät ovella
- 20 ja tarvitaan paljon rautalankaa ja ruutia
pitämään heidät loitolla.

Jukka Koskelainen, kokoelmasta *Niin lavastetaan lännen taivas* (2001)

* Aleksandria oli Aleksanteri Suuren 300-luvulla eKr. perustama kaupunki Egyptiin. Erityisen kuuluisa oli Aleksandrian kirjasto, johon oli pyritty keräämään kaikki kreikkalaisen kirjallisuuden tuotteet, yli 900 000 kirjakääröä. Kirjasto tuhoutui tulipaloissa, lopullisesti 389-luvulla jKr.
